



בן אליהו שי ז"ל ורותי



רותם נעמי ויונתן



שחם שולה ועמי



טנא ברוך ז"ל ורינה



זולר נעמי



יפה תמר ועודד



גדיש ציפי ועוזי



עמדיה מימי



קדם רותי ואברהם (קקטוס)



צור תקווה ומוטי



שרוליק לבנת



שפירא משה (טוקי) ורוחלה



חגי פורת ז"ל - איש החזון והמעשה



בן שלח יצחק פסקל



בן עמי מוטי



קבין מאירקה ז"ל ושלומית



איזיקסון אהרון



אור נטע ומיכאל (צוף)



בנון אורה ואמנון



לוי יורם

עין יהב - ראשון המושבים בערבה התיכונה

"מארץ בראשית לארץ נושבת - משמחה לנוף חיים" (שי בן אליהו) • סיפורו הייחודי של יישוב - כנגד כל הסיכויים

החושך. בערב קיימנו דיון ממושך עם החברים על עתיד עין יהב... כשגמרנו ויצאנו החוצה אמרה אשתו: "לא מציק לך המצפון?" שאלתי: "למה שיציק?". אמרה לי: "אתה ערב שלם שיקרת להם, הולכת אותם שולל, חבורה צעירה, כואב עליהם הלב, רחמנות, לא יצמח פה כלום, לא יגדל פה כלום ואנשים לא יוכלו להיות פה." המלצת וועדת תנועת המושבים קבעה, כי יש סיכוי למקום כמשק שיתופי בלבד! אך למרות כל הקשיים התרחב המשק החקלאי ובאסיפת החברים הוחלט על הקמת מושב עובדים.

וכך כותב אמנון נבון, חבר גרעין נאות: "התנאים היו קשים, לא היו כל אמצעי ציודיים בקיץ. הבידוד והריחוק ממשפחה וחברים היו קשים. היעדר אמצעי בידוד ותרבות היו מעיקים. בגן הירק גידלו עגבניות, בצל, חצילים, צנוניות ומלפפונים, שעלו יפה ונשלחו לשוק בבאר שבע, שלוש פעמים בשבוע, בדרך העפר הצרה שהייתה לאורך הערבה. הנסיעה לבאר שבע ובחזרה הייתה דרך מעלה עקרבים ורק ב-1962 החלו בסיילת כביש אספלט, שחיבר את עין יהב למדינת ישראל. בספטמבר 1962 הופכת היאחזות עין יהב

תנועת המושבים רואה ערך עליון בשמירה ובהקרת ההיסטוריה והמורשת של המושבים ורואה זאת כשליחות לאומית שהיא זכות למען מייסדי המושבים והדורות אחריהם ולמען שמירה על הרצף הבין-דורי ההתיישבותי. תנועת המושבים הקימה את פרויקט "אל-בום המייסדים" במסגרתו משמיעה את סיפורם של כל אחד מהמושבים מעצם היווסדותו והקמתו של המושב ומביאה את פני המייסדים בתמונות אלבום אותם היא מעניקה לכל אחד מהמושבים. הכל החל בשני חולמים, שי בן אליהו ז"ל וחגי פורת ז"ל, שהתחנכו בכפר יהושע והחלו להתעניין בהקמת יישוב חדש באזור שומם בנגב.

לאחר בדיקתם הגיעו ב-1958 לעין יהב, שהיתה אז מצפה חקלאי - נקודת היישוב היחידה בין עין גדי ליתבתה - ושם החליטו להקים את היישוב ע"י גרעין נח"ל. שי וחגי נתקלו בהתנגדות מצד הצבא ומצד המוסדות המיישבים וחזרו על הפתחים כמעט שנה. רק בהתערבותו של ראש הממשלה דאז, דויד בן גוריון, הצליחו להביא להקמת המקום. וכך כותב שי בן אליהו: "למיטב הערכתי והרגשתי, בלעדי בן גוריון לא היה לנו סיכוי, לא רק לעצם הקמת היאחזות, אלא גם לקבלת החלטות מכריעות בשנים הראשונות. כאשר רוב הסובבים אותנו היו מוכנים להמר בראשם שלא נשרוד, ניהן בן גוריון ביכולת הבחנה בין האפשרי לבלתי אפשרי, במבט מרחיק לכת ובחזון."

היאחזות עין יהב

ב-23 לנובמבר 1959 מוקמת היאחזות עין יהב ע"י גרעין "נאות" - גרעין של בני המושבים.

נתן אלתרמן: "תודה לגרעין נאות על ביכורי היבול. זכות לא שכיחה היא לקבל תשורת פרחים לא שכיחים כאלה. יש בהם כוח ויופי כשם שאתם כוחה ויופיה של הארץ הזו. בתודה ובברכת להתראות - נתן אלתרמן - תש"ך"

ב-25 לאוקטובר 1967 עוברת ליישוב הקבע הוא מקומו של עין יהב עד עצם היום הזה, 15 משפחות ו-6 רווקים: שי ז"ל ורוי-תני בן אליהו, חגי וציציה פורת ז"ל, תמר ועודד יפה, שבע ומייקל בהן, ציפי ועוזי גדיש, שולה ועמי שחם, אמנון ואורה נבון, חנה ז"ל ואשר לביא, מאירקה ז"ל ושלומית קניון, מיכאל ונטע אור, מוטי ותקווה צור, ברוך ז"ל ורינה טנא, משה ורחל שפירא, מירחלה ויורם חסיד, יונתן ונעמי רותם, יצחק פסקל, יורם לוי, שרון ליק ליבנת, אהרן איזיקסון, מוטי בן עמי, מימי עתידיה. עין יהב היום יישוב פורה ובו כ-190 משפחות ו-90 בני חוזרים.

ליישוב אורחי, שהחבר'ה כינהו "מושבוץ". גידול הירקות נמשך ונוספו גם פרחים (סייפנים ופרויות). הללו נמכרו במחירים גבוהים והיו הגידול הראשון שנשלח לייצוא מהערבה. המשורר נתן אלתרמן זכה לקבל מביכורי היבול וכך כתב: "תודה לגרעין נאות על ביכורי היבול. זכות לא שכיחה היא לקבל תשורת פרחים לא שכיחים כאלה. יש בהם כוח ויופי כשם שאתם כוחה ויופיה של הארץ הזו. בתודה ובברכת להתראות - נתן אלתרמן - תש"ך." מספר אריק נחמקין, מזכיר תנועת המושבים ושר החקלאות בעבר: "במסגרת תפקידי בתנועת המושבים ביקרתי במושבוץ, אשתי הצטרפה אלי, כי זה היה מעבר להרי



פורת אורה (צ'צ'ה) וחגי ז"ל



חסיד מירה



כהן שבע ומייקל



לביא חנה ז"ל ואשר